

anceret holdning til regeringens egen indsats, for vores vurdering af indsatsen i de seneste 3 år er uægtelig en lidt anden.

Det er 3 år, hvor Danmark er blevet skævere, hvor flere er blevet utrygge, og hvor i tusindvis af mennesker har mistet deres job.

Det er 3 år med et skætestop, som giver fordele til de rige, som forhindrer et fornuftigt skattesystem, og som bremser udviklingen af velfærdssamfundet. Folkeskolerne forfalder, pædagogerne har mindre tid til børnene, ventelisterne i børnepsykiatrien er katastrofale, og de ansatte i ældresektoren må løbe hurtigere i et utåleligt stopurstyranni.

Det er 3 år med privatiseringer og markedsførelse af den offentlige sektor. Det er en udvikling, der vil fortsætte med den kommunalreform, som regeringen med et snævert flertal vil gennemtrumfe hen over hovedet på befolkningen uden en reel demokratisk debat.

Det er 3 år, hvor miljøpolitikken er bombet tilbage.

Det er 3 år, hvor Danmark, anført af den borgerlige regering, er blevet mere intolerant og fremmedfjendsk. For mange i udlandet er Danmark blevet et skræmmebillede på, hvordan det kan gå, når ellers etablerede partier giver efter for fremmedfjendskheden.

Det er med andre ord 3 år for mange.

Svaret fra det solidariske Danmark på globaliseringsudfordringen er et fundamentalt andet end svaret fra højrefløjen. Det er bedre velfærd, det er mere uddannelse, det er grøn omstilling, det er større lighed og global retfærdighed, det er en fundamentalt anden sikkerhedspolitik end den amerikanske.

I SF sætter vi børn og unge først. Det gør vi ikke mindst af hensyn til fremtiden. Det her land skal leve af de menneskelige ressourcer. Det er vores børn, der skal sikre fremtiden, og det er derfor altafgørende, at vi sikrer en tryk fremtid for alle børn.

Det er udmærket med den pasningsgaranti, som regeringen nu vil gennemføre, men det er altså ikke nok. Der er også noget, der hedder kvalitet i børnenes hverdag. Der skal også være kvalitet i daginstitutionerne. Der er skåret ned på normeringerne i daginstitutionerne udeomkring i kommunerne. Børnene presses sammen som burbørn. Der er mindre tid mellem de voksne og børnene, og det kan vi gøre langt, langt bedre, og det skal ændres.

Vi skal sikre en bedre folkeskole. Alle børn skal lære at læse, inden de starter i 3. klasse. Alle

skal have lært så meget i folkeskolen, at de bagefter kan tage en uddannelse. Børnene skal lære for hele livet, ikke bare for at klare test. Folkeskolen skal ikke bare forbedre elevernes paratviden, den skal også gøre børnene bedre til at lære at lære, gøre dem mere kritiske og selvstændige. Det har børnene brug for, og det har fremtidens virksomheder i særdeleshed brug for.

Modsat regeringen tror vi ikke på centralisering, centralt fastsatte test, mere disciplin, snæver faglighed i den helt gamle, traditionelle forstand. Vi vil også have faglighed, det er der ingen tvivl om, det vil jeg godt slå fast, men faglighed er andet og mere end terperi, udenadslære og skoler, som skal konkurrere om at have de bedste testresultater.

Børnene skal lære noget, ja, men det forudsætter, at man i al undervisning tager udgangspunkt i, at børn er forskellige, og at lærerne er forskellige. Det forudsætter ordentlige fysiske rammer, det forudsætter, at lærerne får en ordentlig efteruddannelse, det forudsætter, at børnene spiser ordentligt, og at vi derfor skal have en obligatorisk skolemadsordning.

Kampen om skolen er en værdikamp, om noget er det. Skal vi have centralisering eller decentralisering? Skal vi tilbage til den gamle terpeskole, eller skal vi tage udgangspunkt i, at fremtiden kræver en anden pædagogik end den, som blev brugt, da statsministeren gik i skole? Vi vil have en folkeskole, der blomstrer, og ikke en, der visner.

Det glæder os naturligvis, at statsministeren har lyttet til kritikken fra bl.a. eleverne og nu bevilger flere penge til folkeskolen, men der forekommer at være meget varm luft i løfterne til folkeskolen, og de skal ses i sammenhæng med, at der i mange kommuner i øjeblikket skæres voldsomt ned på folkeskoleområdet, og det gælder ikke mindst i forhold til de svageste elever; det er ikke mindst specialundervisningen, man rammer udeomkring i kommunerne.

Og så glemmer man jo også, at der andre steder på uddannelsesstederne er problemer. Hvad med de tekniske skoler, som lider under nedskæringer, og som lider under en elendig skolepraktikordning? Hvad med gymnasierne? Hvad med de andre uddannelser?

Hvis vi virkelig vil satse på, at Danmark skal være et videnssamfund, vil satse på, at det er uddannelse, der skal få os igennem de problemer, vi står over for, så skal vi satse langt, langt mere ambitiøst end den måde, denne regering gør det på.